

Галіфе, і чоботи із рипом,
І піджак з добротного сукна.
На людей він рикав лютим риком
І ходив селом, як сатана.

Нишпорив очима підозріло,
Віддавав під суд за колоски,
Оббирав до крихти знахабніло
Земляків у нелегкі роки.

А тепер із соцзабезу носять
Пенсію старому в акурат,
Піонери виступати просять
Із нагоди урочистих свят.

Так йому уже й не зрозуміти,
Чим перед народом завинив.
— Ленінові, — каже, — заповіти
Захищав і партії служив.

Важко з ним і гірко розмовляти
Про мільйони непоправних втрат
І нелегко думати і знати:
Все-таки він жертва, хоч і кат.